

separate the products of amplification and restriction, horizontal electrophoresis was performed in 2 % agarose gel with the addition of bromide ethidium. The visualization of the obtained results was carried out using transilluminator in ultraviolet light, by followed documentation of the electrophoregrams by a digital camera.

The length of the amplification product of the BMP15 gene is 356 pairs of nucleotides. In the presence of a mutation in this locus, the enzyme Mph11031 cannot recognize the restriction site. However, in the absence of a mutation, the enzyme recognizes the restriction site and divides the amplified fragment into two segments of length 152 and 204 pairs of nucleotides. In the sheep of all the breeds studied, the BMP15 gene showed no mutation, which leads to an increase in prolificacy. All animals have a homozygous genotype ++, which corresponds to the wild type of sheep.

The relevance of the conducted studies is that at present in Ukraine, the presence of a mutation in the BMP 15 locus on the sheep of the Southern region of Ukraine has not been studied yet.

The aim of the research is to reveal the polymorphism (if any) of the gene BMP15 in the sheep of the Ascanian Fine Fleece, Ascanian Karakul, Ascanian Meat-and-Wool and Romanov breeds using the PCR-PLRF method.

In future studies, it is planned to study the polymorphism of the GDF9 gene.

Keywords: polymorphism, locus, BMP 15 gene, sheep, PCR-PLRF

УДК 636.32/.38.082.265

ПРОМИСЛОВЕ СХРЕЩУВАННЯ У ВІВЧАРСТВІ ЗА УЧАСТІ ПОРОДИ ШАРОЛЕ

В. І. ПОХИЛ, кандидат сільськогосподарських. наук, доцент кафедри технології виробництва продукції тваринництва

О. М. ПОХИЛ, кандидат сільськогосподарськ их. наук доцент кафедри переробки продукції тваринництва

О. В. ЛІНСЬКИЙ, пошукач*

О. Ю. ГОЛИНСЬКА, студент*

Дніпропетровський державний аграрно-економічний університет

E-mail: v_pohil@ukr.net

Анотація. Наведено дані динамічної зміни живої маси піддослідного молодняка, отриманого за чистопородного розведення та міжпородного схрещування. Одним із методів покращення м'ясного напрямку у вівчарстві є промислове схрещування, ефективність якого

© В.І. Похил, О.М. Похил, О.В. Лінський, О.Ю. Голинська, 2017

* Науковий керівник – кандидат сільськогосподарських. наук, доцент В. І. Похил

залежить від поєднувальної здатності вихідного матеріалу. Промислове схрещування дає можливість вдало поєднувати добрі м'ясні якості покращуючої породи з бажаними ознаками (приспосованість до місцевих умов, годівлі, утримання, особливість вовнового покриву та інші) місцевої породи.

Показником повноцінності розвитку молодняка овець в ембріональний період є жива маса за народження. Рівень живої маси за відлучення вказує на розвиток ягнят в період постнатального онтогенезу та молочність матерів.

Дослідженнями встановлено, що отримані помісі у разі схрещування баранів-плідників породи шароле з матками асканійської м'ясо-вовнової породи дніпропетровського типу переважають однолітків (АМД) за інтенсивністю росту і розвитку. Жива маса за народження складає $4,3 \pm 0,2$ кг, що на 4,9 % більше в порівнянні з чистопородними однолітками.

За живою масою в 40-денному віці помісний молодняк по шароле домінує над чистопородними однолітками на рівні 18,2 %, що є суттєвим показником ефективного використання кормів, та їх трансформацію в продукцію з коефіцієнтом росту в межах 2,86-3,22.

Статевий диморфізм за живою масою максимального рівня досягає до 90 денного віку. Помісні баранці за показником маси тіла домінують над ярками від 4,3 % при народженні до 30,7 % – в 90 днів.

Порівняльний аналіз передзабійної живої маси баранців в 120 денному віці вказує на перевагу помісей перед чистопородними однолітками АМД на рівні 35,7 %, що в подальшому забезпечує різницю між групами в масі туші та забійному виході на 5,7 кг та 5,1 % відповідно.

За показниками забійного виходу помісний молодняк домінує над чистопородним АМД у 4-місячному віці на 5,1% ;в 12 місяців – на 5,0 %.

Ключові слова: порода, генотип, ріст, розвиток, шароле, скоростиглість, АМД

Актуальність. Відмінною рисою сучасного світового вівчарства є зростаючий попит на баранину в порівнянні з вовною. Спеціалізація вівчарства на виробництві молодшої баранини потребує наявності порід, які відрізняються високою м'ясною продуктивністю. Цим вимогам у повній мірі відповідають породи м'ясного та м'ясо-вовнового напрямку, важливою біологічною особливістю яких є скоростиглість, інтенсивний ріст та розвиток, економічна трансформація корму в продукцію, можливість використання тварин для господарської мети в ранньому віці.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Схрещування, як один із загальновідомих і ефективних методів розведення і удосконалення порід сільськогосподарських тварин, застосовується дуже давно в практиці тваринництва. Проте й дотепер залишається актуальним і важливим його вивчення з теоретичної і практичної точки зору, оскільки з ним пов'язана загальнобіологічна проблема гетерозису, проблема збагачення

генофонду, підвищення спадкової мінливості і продуктивності помісних тварин, створення нових порід сільськогосподарських тварин тощо [6].

Одним із методів створення м'ясного напрямку у вівчарстві є промислове схрещування. В якості материнської основи бажано використовувати місцеві породи, а покращуючими є кращі м'ясні породи світового генофонду. Сучасні породи м'ясного напрямку поєднують в собі підвищену енергію росту, плідючість, економічну трансформацію корму в продукцію поряд з пристосованістю до різних екологічних умов утримання. Потомство, отримане за промислового схрещування, вже в першому поколінні вдало поєднує добрі м'ясні якості покращуючої породи з бажаними ознаками (пристосованість до місцевих умов, особливість вовнового покриву та ін.) місцевої породи [1,2].

Ефективність схрещування залежить від поєднувальної здатності порід, що використовуються на фоні відповідних умов годівлі та утримання. За таких умов у помісей очікувані продуктивні якості (за рахунок явища гетерозису) проявляються сильніше, ніж у батьків. Ці помісі, як правило, відзначаються інтенсивним ростом, більшою живою масою, кращим використанням корму, а також більш високою його оплатою. [4].

Помісі, отримані від схрещування порід, які добре між собою поєднуються, за рівнем продуктивності і якості продукції не тільки не поступаються батьківським формам, але за рядом кількісних і якісних показників продуктивності переважають їх [5].

В окремих господарствах України, з метою покращення м'ясної продуктивності овець, використовувалися різні варіанти схрещування, що є одним з ефективних методів якісного перетворення генофонду [3,4].

Однією з таких порід, що можна використовувати для покращення продуктивних ознак аборигенних, є шароле. Було проведено міжпородне схрещування баранів-плідників породи шароле з матками АМД та при цьому отримано помісі першого покоління (F1) Ш x АМД

Мета досліджень – вивчення росту та розвитку помісей першого покоління, отриманих від схрещування вівцематок АМД з баранами-плідниками породи шароле.

Методи і матеріали дослідження. Експериментальні дослідження проводилися на базі ТОВ «Зоря» Павлоградського району, Дніпропетровської області, де було проведено штучне осіменіння двох груп маток АМД, в кількості 100 голів у кожній спермою плідників АМД та шароле.

В результаті проведеної роботи було отримано чистопородний та помісний молодняк.

Вивчення росту та розвитку піддослідного молодняка проводили шляхом зважування в різні віком періоди, основними з яких були за народження, в 2,4,6 та 12 місяців. Водночас розраховували абсолютний, середньодобовий та відносний приріст.

Все піддослідне поголів'я знаходилося в однакових умовах утримання, годівлі, що забезпечувало рівномірний ріст і розвиток всіх

статевих груп. Отриманий цифровий матеріал динамічної зміни вагових кондицій та показників забійних якостей піддавався статистичній обробці.

Результати досліджень і їх обговорення. Жива маса тварин є показником, який характеризує інтенсивність процесів росту та розвитку організму на різних стадіях постнатального онтогенезу. Про розвиток тварин в ембріональний період свідчать його жива маса за народження, а за живою масою при відлученні – судять про його розвиток у підсисний період та молочність їх матерів.

Нами проведений аналіз росту і розвитку піддослідного молодняка всіх статовікових груп у різні технологічні періоди.

Згідно даних досліджень (табл. 1) помісний молодняк (баранці та ярки) народжуються крупними, середня жива маса їх за народження складає $4,3 \pm 0,2$ кг, що на 4,9 % більше в порівнянні з чистопородними однолітками.

1. Жива маса піддослідних ягнят (ярки, баранці)

Варіант схрещування	n	Жива маса за народження			Жива маса 40 днів		
		$X \pm Sx$	$C_v \%$	td	$X \pm Sx$	$C_v \%$	td
АМД x АМД	51	$4,1 \pm 1,11$	19	-	$11,71 \pm 0,37$	21	-
АМД x Ш	44	$4,3 \pm 0,20$	19	1,2	$13,84 \pm 0,4$	22	0,36

Поряд з генотиповою мінливістю та породною належністю на ріст та розвиток молодняка впливає комплекс паратипових факторів, основними з яких є молочність вівцематок та дотримання основних технологічних вимог при утриманні, годівлі тварин даної вікової групи.

В м'ясному вівчарстві, як більш інтенсивному напрямку в галузі, за рівнем обмінних процесів, необхідно проводити постійний контроль росту і розвитку молодняка, що дає можливість в оперативній формі відреагувати та змінити ті фактори, що впливають на реалізацію генетичного потенціалу продуктивних ознак.

Так, за розвитком молодняка слідкують кожні 10 діб шляхом зважування ягнят як в молочний період, так і за переходом на індивідуальний тип годівлі.

За живою масою в 40-денному віці помісний молодняк за шароле (табл. 2) домінує над чистопородними однолітками на рівні 18,2 %, що є суттєвим показником ефективного використання кормів та їх трансформацію в продукцію. Більш достовірними та підтверджуючими показниками розвитку молодняка в цей період є рівень абсолютних та середньодобових приростів

Проведений аналіз показників приросту живої маси вказую на загальне домінування помісного генотипу в межах 25,4 % над чистопородними однолітками. Таким чином, до сорокаденного віку

піддослідний молодняк розвивається інтенсивно з коефіцієнтом росту в межах 2,86-3,22, де перевага спостерігається за помісним молодняком.

2. Інтенсивність росту помісних ягнят

Варіант схрещування	n	Абсолютний приріст			Середньодобовий приріст		
		X ± Sx	C _v %	td	X ± Sx	C _v %	td
АМД х АМД	51	7,61 ± 0,29	28	-	190,3 ± 8,6	28	-
АМД х Ш	44	9,54 ± 0,35	28	0,1	238,5 ± 9,84	28	2,2

Не менш важливим показником живої маси, що впливає на ефективність галузі, є її рівень в розрізі статевих груп.

Проведений аналіз вказує на існування різниці за живою масою за народження між баранчиками і ярочками у піддослідного молодняка. Різниця за цим показником у чистопородного молодняка становить в межах 6,0 % (табл. 1). У помісній різниця дещо менша і знаходиться на рівні 4,3 %, що вказує на більшу однотиповість молодняка за живою масою при народженні.

3. Динаміка живої маси

Вік, міс.	Група	Баранці	Ярки
		X ± Sx	X ± Sx
За народження	АМД х АМД	4,22 ± 0,15	3,98 ± 0,12
	АМД х Ш	4,39 ± 0,12	4,21 ± 0,15
1	АМД х АМД	11,85 ± 0,36	10,78 ± 0,28
	АМД х Ш	14,05 ± 0,41	12,86 ± 0,52
2	АМД х АМД	17,68 ± 0,44	16,10 ± 0,39
	АМД х Ш	24,11 ± 0,48	20,24 ± 0,61
3	АМД х АМД	22,07 ± 0,51	19,88 ± 0,47
	АМД х Ш	30,77 ± 0,66	23,53 ± 0,39
4	АМД х АМД	25,63 ± 0,61	23,47 ± 0,56
	АМД х Ш	33,96 ± 0,47	27,84 ± 0,70
6	АМД х АМД	32,42 ± 0,60	28,41 ± 0,57
	АМД х Ш	43,67 ± 0,74	35,18 ± 0,81

Динамічність зміни живої маси піддослідного молодняка спостерігається від народження до 180 денного віку. Статевий диморфізм за живою масою максимального рівня досягає до 90 денного віку. Помісні баранці за показником маси тіла домінують над ярками від 4,3 % при народженні до 30,7 % в 90 днів. Чистопородні однолітки за даним показником мають менший рівень від 6 % до 11 % відповідно.

Яскраво виражений статевий диморфізм є важливим критерієм правильної будови і здорового стану статевих органів, злагодженої роботи системи залоз внутрішньої секреції, особливості якої

успадковуюються і становлять невід'ємну частину конституції і помітно впливають на зовнішній вигляд тварини, її габітус. Тому, у разі схрещування, коли створюються нові генотипи за рахунок певного інтервалу спадкової мінливості, можна підвищити життєздатність потомства, при цьому в повній мірі реалізується ступінь вираження його статевого диморфізму [6].

Деякий спад інтенсивності збільшення живої маси у баранців і ярк піддослідних груп спостерігається за відлучення. Дана закономірність пов'язана зі стресовою ситуацією – перехід ягнят від молока на індивідуальну годівлю.

У м'ясному вівчарстві для оцінки скоростиглості тварин важливе значення має не тільки визначення живої маси, якої досягають тварини за окремий проміжок часу, але й визначається інтенсивність росту, що оцінюється за абсолютним, середньодобовим та відносним приростом.

Спостерігаються аналогічні закономірностями за приростами живої маси між групами різних генотипів, де помісі мають підвищені показники, в порівнянні з чистопородними однолітками (табл. 4).

4. Динаміка абсолютних, середньодобових та відносних приростів піддослідного молодняка

Періоди, міс.	Група					
	контрольна			дослідна		
	абсолютний приріст, кг	середньодобовий приріст, г	відносний приріст, %	абсолютний приріст, кг	середньодобовий приріст, г	відносний приріст, %
	Баранці					
0-2	13,46	221,0	319,0	19,72	323,0	449,0
2-4	7,95	130,0	45,0	9,85	161,0	40,9
4-6	6,79	111,0	26,5	9,71	159,0	28,6
	Ярки					
0-2	12,12	199,0	304,5	16,03	263,0	381,0
2-4	7,37	121,0	46,0	7,6	125,0	37,5
4-6	4,94	81,0	21,0	7,34	120,0	26,4

Фундаментальною основою ефективного вівчарства зони Придніпров'я є його м'ясна продуктивність, яка залежить від багатьох чинників, в тому числі оптимальних строків забою при мінімальних витратах кормових засобів на одиницю продукції (табл. 5).

Забій тварин та отримання повноцінної висококалорійної сировини у вигляді баранини та ягнятини – основне завдання галузі на сучасному етапі. Порівняльний аналіз передзабійної живої маси баранців в 120-денному віці вказує на перевагу помісей перед чистопородними однолітками АМД на рівні 35,7 %, що в подальшому забезпечує різницю між групами в масі туші та забійному виході на 5,7 кг та 5,1 % відповідно.

5. Забійні якості баранців, $n = 3$

Показник	Генотип	
	АМД x АМД	АМД x Ш
	$X \pm Sx$	$X \pm Sx$
Передзабійна жива маса, кг	24,86 \pm 0,55	33,73 \pm 0,67
Маса туші, кг	10,9 \pm 0,23	16,24 \pm 0,28
Вихід туші, %	43,8	48,1
Вміст внутрішнього жиру, кг	0,32 \pm 0,05	0,68 \pm 0,08
Забійна маса, кг	11,22 \pm 0,28	16,92 \pm 0,41
Забійний вихід, %	45,1	50,2

За оцінки м'ясних якостей молодняка овець велике значення має скоростиглість молодняка та величина його живої маси в перший рік технологічного використання. Жива маса помісних баранців в 12-місячному віці становить 63,78 кг проти 54,4 кг у чистопородних однолітків, що є проявом ефекту гетерозису, де потомство за даною ознакою перевищує одно із батьківських порід.

Формування органів і тканин у тварин постнатального онтогенезу проходить нерівномірно. На початковій стадії росту і розвитку молодняка проходить інтенсивне накопичення та збільшення в розмірі відповідно м'язової тканини та м'язів. В подальшому формоутворюючі процеси асимілятивного характеру переформатуються в напрямі гормональної стабілізації та формування статевої зрілості. Водночас першочергове значення має міцність та повноцінність розвитку осьового і периферичного скелету. В цей час збільшується відсоток кісткової тканини. Тому встановлення оптимальних строків забою молодняка овець є шляхом до ефективного виробництва (табл. 6).

6. Забійні якості піддослідних баранчиків ($X \pm Sx$)

Варіанти схрещув.	Передзабійна жива маса, кг	Маса туші, кг	Маса внутрішнього жиру	Забійна маса, кг	Забійний вихід, %
АМД x АМД	56,4 \pm 2,6	23,8	0,47	24,3	43,1
АМД x Ш	63,78 \pm 4,08	29,04	1,230	30,67	48,1

Проведений забій баранчиків річного віку вказує на деякі відмінності. Різниця за передзабійною живою масою становить 13,1 % на користь помісей.

При цьому відмічено збільшення кількості внутрішнього жиру до рівня 1,23 кг проти 0,47 кг у чистопородних однолітків.

За показниками забійного виходу відмічено домінування помісних баранців на 5,0 %. Разом з тим слід зазначити, що забійний вихід у

баранців 12-місячного віку зменшився відповідно до забою молодняка у більш ранньому віці.

Таким чином, доведено, що забій молодняка овець необхідно проводити в терміні максимального накопичення м'язової тканини за оптимального коефіцієнту м'ясності.

Висока скоростиглість помісного молодняка в основному залежить від генотипу батьків, у нашому випадку, від батьківської основи – баранів плідників породи шароле, яка відрізняється значним рівнем плодючості та підвищеною енергією росту. Даний рівень форфоутворюючих процесів м'ясної продуктивності можна віднести також за рахунок доброї молочності маток асканійської м'ясо-вовнової породи дніпропетровського типу що, забезпечують підвищений темп росту і розвитку ягнят.

Висновки та перспективи. Промислове схрещування у вівчарстві – важливий прийом покращення рівня продуктивних ознак та підвищення спадкової мінливості. Використання плідників породи шароле є перспективним шляхом збільшення коефіцієнту м'ясності у АМД.

За народження помісний молодняк за живою масою переважає однолітків АМД в межах 4,9 %. Динамічність змін приростів та прояв статевого диморфізму відмічається в інші технологічні періоди.

За показниками забійного виходу помісний молодняк домінує над чистопородним АМД у 4-місячному віці на 5,1 % в 12 місяців – на 5,0%.

Список використаних джерел

1. Похил, О. М. Якість та хімічний склад м'яса овець різних генотипів [Текст] / О. М. Похил, В. І Похил // Науковий вісник Львівського національного університету ветеринарної медицини та біотехнології ім. С.З. Гжицького. – 2013. – Т.15. – № 3 (57). – С. 411-414.
2. Похил, В. І. Особливості росту і розвитку овець різних генотипів [Текст] / В. І. Похил, О. В. Лесновська // Тваринництво України. – 2013. – №11. – С. 7-10.
3. Ульянов, А. Н. Рост и разведение чистопородных ягнят северокавказской мясо-шерстной породы и ее помесей с породой тексель [Текст] / А. Н. Ульянов, А. Я. Куликова, А. Ю. Шестаков // Овцы, козы, шерстное дело. – 2001.– №3. – С. 20-21.
4. Свиридов, В.И. Рост и мясная продуктивность ягнят кавказской породы и помесей от баранов тексель и остфризской пород [Текст] / В. И. Свиридов, М. Б. Павлов // Овцы, козы, шерстное дело.-2001.-№4.-с.66-68.
5. Чепур, В. К. Использование селекционных достижений для формирования конкурентоспособной отрасли овцеводства Одесской области [Текст] / В. К Чепур // Вівчарство. -1998. – Вип. 30. – С. 121-122.
6. Петренко, І. П. Генетико – популяційні процеси при розведенні тварин [Текст] / І. П. Петренко, М. В. Зубець, Д. Т. Вінничук, А. П. Петренко. – Київ, 1997.

References

1. Pokhyl, O. M., Pokhyl, V. I. (2013). Yakist ta khimichniy sklad m'iasa ovets riznykh henotypiv [Quality and chemical composition of sheep meat of different genotypes]. Naukovyi visnyk Lvivskoho natsionalnoho universytetu veterinarynoi medytsyny ta biotekhnolohii im. S. Z. Hzhyskoho, T.15, 3 (57), 411-414

2. Pokhyl, V. I., Lesnovska, O. V. (2013). Osoblyvosti rostu i rozvytku ovets riznykh henotypiv [Features of growth and development of sheep of different genotypes]. Tvarynnytstvo Ukrainy, 11, 7-10.

3. Ul'yanov, A. N., Kulikova, A. Ya., Shestakov, A. Yu. (2001). Rost i razvedenie chistoporodnykh yagnyat severokavkazskoy myaso-sherstnoy porody i ee pomesey s porodoy tekselel' [Growth and breeding of pure-bred lambs of the North Caucasian meat-wool breed and its hybrids with breed texel]. Ovttsy, kozy, sherstnoe delo, 3, 20-21.

4. Sviridov, V. I., Pavlov, M. B. (2001). Rost i myasnaya produktivnost' yagnyat kavkazskoy porody i pomesey ot baranov tekselel' i ostfrizskoy porod [Growth and meat productivity of lambs of the Caucasian breed and pomegranates from the rams of Texel and Atphryszian breeds]. Ovttsy, kozy, sherstnoe delo, 4, 66-68.

5. Chepur, V. K. (1998). Ispol'zovanie selektsionnykh dostizheniy dlya formirovaniya konkurentosposobnoy otrosli ovtsevodstva Odesskoy oblasti [Use of breeding achievements for the formation of competitive breeding of sheep breeding in the Odessa region]. Vivcharstvo, 30, 121-122.

6. Petrenko, I. P., Zubets, M. V., Vinnychuk, D. T., Petrenko, A. P. (1997). Henetyko – populiatsiini protsesy pry rozvedenni tvaryn [Genetic - population processes at breeding animals]. Kyiv, Ukraine.

ПРОМЫШЛЕННОЕ СКРЕЩИВАНИЕ В ОВЦЕВОДСТВЕ С УЧАСТИЕМ ПОРОДЫ ШАРОЛЕ

В. И. Похил, О. М. Похил, О. В. Линський, О. Ю. Голинская

***Аннотация.** Приведены данные динамического изменения живой массы подопытного молодняка, полученного при чистопородном разведении и межпородном скрещивании. Одним из методов улучшения мясного направления в овцеводстве является промышленное скрещивание, эффективность которого зависит от соединительнотканной способности исходного материала. Промышленное скрещивание дает возможность удачно сочетать хорошие мясные качества улучшающей породы с желательными признаками (приспособленность к местным условиям, кормления, содержания, особенность шерстного покрова и другие) местной породы. Показателем полноценности развития молодняка овец в эмбриональный период является живая масса при рождении. Уровень живой массы при отлучении указывает на развитие ягнят в период постнатального онтогенеза и молочность матерей. Исследованиями установлено, что полученные помеси при скрещивании баранов породы шароле с матками асканийской мясо-шерстной породы днепропетровского типа преобладают сверстников (АМД) по интенсивности роста и развития. Живая масса при рождении составляет $4,3 \pm 0,2$ кг, что на 4,9 % больше по сравнению с чистопородным сверстниками. По живой массе в 40-дневном возрасте поместный молодняк по шароле доминирует над чистопородным сверстниками на уровне 18.2 %, что является существенным показателем эффективного использования кормов и их трансформации в продукцию с коэффициентом роста в пределах 2,86-3,22. Половой диморфизм по живой массе максимального уровня достигает до*

90-дневного возраста. Поместные барашки по показателю массы тела доминируют над яркамы от 4,3 % при рождении до 30,7 % - в 90 дней.

Сравнительный анализ передубойной живой массы баранов в 120-дневном возрасте указывает на преимущество помесей перед чистопородным сверстниками АМД на уровне 35,7 %, что в дальнейшем обеспечивает разницу между группами в массе туши и убойном выходе на 5,7 кг и 5,1 % соответственно. По показателям убойного выхода поместный молодняк доминирует над чистопородным АМД в 4 месяца на 5,1 %; в 12 месяцев - на 5,0 %.

Ключевые слова: порода, генотип, рост, развитие, шароле, скороспелость, АМД

THE CROSSBREEDING IN SHEEP FARMING WITH THE CHAROLAIS BREED USE

V. I. Pokhil, O. M. Pokhil, O. V. Linskiy, O. Y. Golinska

Abstract. *The data of dynamic change of live weight of the experimental young received during pure breeding and interbreeding breeding are given. One of the methods for improving the meat sector in sheep breeding is the industrial interbreeding, the effectiveness of which depends on the combining ability of the source material. Industrial cross-breeding makes it possible to successfully combine the good meat qualities of an improving breed with the desirable features (adaptation to local conditions, feeding, keeping, peculiarities of the wool, etc.) of the local breed. The full development of young sheep in the embryonic period is a live weight at birth. The level of live weight at weaning indicates the development of lambs in the period of postnatal ontogenesis and breastfeeding of mothers. The researches have established, that the crossbreeding of the Charolais sheep with the rams of the Askanian meat and wool breed of the Dnipropetrovsk type are dominated by peers (AMD) according to the intensity of growth and development. The live weight at birth is 4.3 ± 0.2 kg, which is 4.9% more compared with pure-born peers. By live weight at 40 days of age, the locusts younger than Charolais dominate pure-blooded peers at the level of 18.2 %, which is a significant indicator of the effective use of feed, and their transformation into products with a growth factor of 2.86 - 3.22. Sexual dimorphism for a live weight of maximum level reaches 90 days of age. Relative rams on the body mass index dominate the brightness from 4.3 % at birth to 30.7 % in 90 days. A comparative analysis of the premature mass of lamb in the age of 120 days indicates the advantage of mares to pure-blooded peers of AMD at 35.7 %, which further provides a difference between the groups in the mass of carcass and the mortality of 5.7 kg and 5.1 % respectively. According to the indicators of the slaughtered outlet, the landed young is dominated by pure-blooded AMD at the age of 4 months by 5.1 %; in 12 months - by 5.0 %.*

Keywords: breed, genotype, growth, development, Charolais, speediness, AMD